

In memoriam beati Brunonis

C Diui Brunonis uitæ institutio & de
laude & exornatione ordinis Carthusien-
sis, Carmen sapphicum Sebastiani Brant,

Spiritus sancti mihi gratiam da
Summe cœlorum moderator o rex
Ordinis laudes ualeam sonare:
Carthusiani.

Ecquis ad uitam leuius beatam:
Quis ue secure,citius ue tendit?
Tutius quis nam sua fata anhelat
Carthusiano?

Bruno tu felix merito fereris:
Qui uiam latam fugiens sinistræ:
Arripis dextram:prior atq; factus,
Carthusianus.

Abdito quærens socijs receptis
Vt loco degas:heremum legebas:
Hortus insignis duce te rigatur.
Carthusianus.

Spernis hæc mundi,bona quæ putantur
Præteris cleri tumidos honores:
Quos queas plures habuisse:factus
Carthusianus.

Tu sacri iuris fueras peritus:
Paginæ sanctæ,docilis magister
Carus et multis:nihili ista pendis.
Carthusianus.

Inter amfractus:dubiasq; mundi
Semitas:arctam peregre capescis,
Et uiam certam propere insequutus.
Carthusianus.

Addo q; papam uariasq; pompas
Curia temnens:Calabros adisti:
Hos doces normam:struiturq; turris.
Carthusiana.

Nullus obstabat labor,aut grauamen
Quo minus semen iaceret salutis:
Corda secundans:bonus iste miles
Carthusianus.

In memoriam beati Baunonis

Vt nec hunc ab re, sciat esse præsul
Hugo, præclarum rutilansq; sydus:
Splendeant quondam duce quo sequaces.
Carthusiani.

Scripta, solamen, monitum salubre,
Fratribus mittit heremi uetustis:
Stare quos gaudet ueteri instituto.
Carthusiano.

Bruno tum demum uenerande claudis
Ultimam uitæ, per agiſq; metam:
Pace transmigrans superas ad aulas.
Carthusianus.

Regulam linquis satis eminentem:
Patribus multis placidam sacratis.
Pontifex summus probat & decorat
Carthusianos.

Arce nec celsa potuit latere
Ciuitas: lumen modio tegi nec:
Crescit, & passim procul auctus ordo
Carthusianus.

Non rigor quondam Scythæ, aut Canopi
Accolis maior, Nitriæ ue montis:
Quam seruent casti modo, sobrñq;.
Carthusiani.

Terminos certos statuunt peculi:
Cura non auri grauat bos maligni:
Nam sciunt paucis satis esse paucum:
Carthusianus.

Hactenus nunq; fluuij perhenni
Deserit fontis ueteris saporem:
Degener nunq; fuit ordo uisus
Carthusianus.

Vos odor christi bonus: aggregatus
Ex cenobitis & anachoretis:
Plane baptistam tamen æmulantes
Carthusiani.

Mundus haud dignus fuit ut teneret:
Abditos cellis heremum colentes:
Pellibus cinctos capreis, melotis,
Carthusianos.

In memoriam beati Brunonis

Inter arbustum nemoris, repertum
 Non fuit lignum sibi comparandum:
 Sancta nam radix, pare fronde floret
 Carthusiana.

Lugeant quis spacio momenti:
 Et licet semen iacent gementes:
 Attamen leti ueniunt maniplis
 Carthusiani.

Indytos fructus parit & suaues
 Arbor: hanc uitem probat hortulanus:
 Palmites que fert uiridantis uuax:
 Carthusiana.

Sabbata & foedus domini tenetis:
 Estis eunuchi domini uolentes:
 In domo uobis locus est herili.
 Carthusiani.

Vnicus tecti tuguriq; custos:
 Peruigil passer, meditans columba:
 Et pelicanus, eremi colonus
 Carthusianus.

Turtur o christi speciose: micerens
 Tu gemis sponso uiduate caro:
 Fronde non curas uiridi cubare
 Carthusiane.

Respusis quicquid iubeat uoluptas:
 Balneum uitæ: teneros amictus:
 Carnibus uesti fugis, abstinendo:
 Carthusiane.

Ipse non queris hominum diem: nec
 Arrogas laudes populi caducas:
 Gloriae spernis stimulos inanes
 Carthusiane.

Vnius flocci patriam, parentes,
 Liberos, fratres, facit & sorores:
 Atq; fortunæ bona cuncta temnit
 Carthusianus.

Sæculi sordes fugit & prophanat
 Et suam uitam: nihil ista curat:
 Dulce nil christo sine: nil amænum
 Carthusiano.

In memoriam beati Brunonis

Qui iugum laetus teneris ab annis
Pertulit: solus sedet & rasebit:
Se super gaudet fore se leuatum
Carthusianus.

Veste procedit cito nuptiali
Obuiam sponso: manibus nitentes
Lampades gestans, oleo decoras:
Carthusianus.

Excubat, longas meditatur horas:
Craftinæ nullus labor est diei:
Quid uic, manducet, bibat, aut fruatur
Carthusianus.

Insuper carnem uiolant domando:
Incolunt cellas, uigilant, precantur:
Abstinent: corpus macerant flagellis
Carthusiani.

Vnius iussum tolerant prioris:
Quicquid hic mādat, peragūt uolentes:
Præcipit siquid grauius; facescunt
Carthusiani.

Rarior casus: facile inde surgunt:
Paruulos petræ propere atterendo:
Baltheo lumbos, ueneremq; stringunt
Carthusiani.

Id quod elongans facit hos subire
Clastra deserti fugiunt, manentes:
Milites christi lachrymis uacando
Carthusiani.

Sint licet plures populo serentes
Pabulum: pauci faciunt sed e heu
Quæ docent: solus opere ista monstrat
Carthusianus.

Dat theorij operam supernis:
Mentis excessu speculatur alta:
Raptus in cœlos, superos tuetur
Carthusianus.

Omne terrenum pedibus reculcans:
Transuolat nubes animi meatu:
Alloquens christum, fruitur loquendo
Carthusianus.

In memoriam beati Brunonis

Ciuim turbas, populi tumultus
 Ridet, actoris cupidi & querelam:
 Pascuæ montes propriæ tuetur
 Carthusianus.

Tradit ad mensam domini talentum
 Creditum: lucrum faciens honestum:
 Quod suus tollat dominus reuersus
 Carthusianus.

Optimus uitæ modus & probatus
 Iure diceris: utinam misellus
 Sperem athletam fore me palestræ
 Carthusianæ.

Recte fœlicem, penitus beatum,
 Teq; perfectum, sine labo, dicam:
 Iam Vale nostri memor ordo sancte
 Carthusiane.

Exhortatio ad lectorem de uita solitaria.

De numero æthereæ quisquis cupis esse palestræ,
 Principe sub christo & degere militiam:

Huc precor obtutu figas tua lumina & ora:
 Et propere hos sanctos contueare uiros:

Feruor apostolicus: & disciplina prioris
 Ecclesiæ, hos fecit linquere cuncta fuga.

His pertesa quidem consortia chara parentum: &
 Coniugia: ac mundi dulcia, & illecebrae.

Hos diuinus amor, fructus radice beatæ
 Ferre bonos fecit: & uigilare deo.

His crucifixus erat mundus: deserta petebant:
 Quo magis immundi dæmonis arma fugent.

Hos deus omnipotens tua gratia missa superne
 Lustrat: & irriguo crescere fonte facit.

O bone christe Iesu, quantos peperere triumphos,
 Hi tibi delecti, mellifluiq; uiri.

O tibi quas grates horum uice promit olimpus:
 Quas ue chorus laudes concinit angelicus?

Illorum metuende pater prece, respice uultu
 Me miserum placido: fac placeamq; tibi.

In memoriam beati Brunonis

DE ORIGINE CARTVSIANAE RELIGIONIS
HENRICI GLAREANI HELVETII POETAE
LAVREATI CENTIMETRVM.

Quæ cartusi ac sit religionis origo,
Qua fluat historia, Calliopea refer.

Parrhisijs, rapidas ubi spumifer aggerit undas
Sequana, & occidas uellet adisse domos,
Atq; ubi culta uiret doctorum turba sophorum,
Turba salutifero non male grata Deo.
Quidam erat insignis, doctrina uisus honesta,
Quem coluit populus, quem coluere senes,
Huic inors, extremam postq; spirauerat auram,
Non pompam inuidit funereasq; faces,
Hic aderant magniq; uiri, doctiq; magistri,
Præclari iuuenes, decrepitiq; senes.
Mos etenim est, functum uita deferre sepulchro,
Qui fuit illius Gymnasiarcha scholæ.
Ecce sed erectus, feretro proclamat ab alto,
Iudicio iusto sum reus ipse Dei.
Obstupuere omnes, nec enim leue pondus habebant
Verba resurgentis terribilisq; uiri,
Quid facerent? quis enim, quæ sint arcana tonantis
Iudicia explanet? quis penetrare queat?
Non sepelire placet, donec lux altera coelum
Pulset, uti uideant quid ferat hora sequens.
Vix sol prodierat, quando replet omnia uulgas,
Irruerant proceres, turbaq; tota simul.
Dum rursus famuli mœustum mouere cadauer,
Dum stupet attonito gens male lecta foro.
Ecce iterumclaro tales dat pectore uoces,
Iusticia & iusto iudice uictus ego.
Rursus inauditus gelidos tremor occupat artus,
Contremuere omnes, omnia terror habet.
Expectare placet, quid sors feret ultima monstri,
Quippe tonant dubio uerba priora sono.
Tertia lux aderat, iam tota cursat in urbe,
Fama mali, & miro murmure tecta subit.
In circum stupidi, atq; arrestis auribus astant,
Quid uelit, auscultant, corpus inane loqui.

In memoriam beati Brunonis

Intonat horrendum, uocemq; in sydera tollit,
 Damnatus iusto iudice digna fero.
 Et quis non timeat? quis non tremat? aut quis ab illis
 Exemplis uitam non uelit esse suam?
 Bruno erat in cunctis longe uenerabilis oris,
 Et decus ac Vbi; gloria rara soli.
 Is septem iusti comites facit esse pauoris,
 Qui sylvas secum, tristiaq; antra petant.
 Postq; illuc uenere, simul sedere sub umbra,
 Atq; ab Eremita consilia alta rogan.
 Prodiit in uocem canis pater ille capillis,
 Et docuit, quo sit uita paranda modo.
 Effugite o iuuenes stulti consortia mundi,
 Temnите quae uobis mors inopina rapit,
 Quicquid id est quod mundus habet, linquamus oportet,
 Nil sane æterni uile cadauer habet.
 Temnите fortunas hominum, mala gaudia mentis.
 Effugite ad moesti uulnera quinq; dei.
 Quærите diuitias cœli, nam summa uoluptas,
 (Ah donum ignotum) dulcis Eremus erit.
 Hæc ait, illi inter se se pia uerba retractant,
 Cordibus accensis incaluere Deo.
 Transierant Ararim, deinde hædua rura relinquunt,
 Dextera Lugdunum, leua Gebenna fuit,
 Iamq; aderat Rhodanus, qui gurgite lapsus aperto,
 Dicit ab alpinis frigora sæua iugis.
 Hinc prata Allobrogum atq; Vocontia rura premebant
 Suspiciunt sylvas, & nemora alta loci.
 Scilicet aeriae quo portenduntur & Alpes,
 Atq; ubi perpetuo frigus & algor adest.
 Hæc placuit duri mira indæmentia cœli,
 Hi scopuli digni carceris esse loco,
 Hugo erat Allobrogum, bene dignus episcopus oris,
 Candidior quo non unus & alter erat,
 Viderat hic septem (dictu mirabile) stellas,
 In nemora excelsi uerticis ire palam.
 Somnium erat, taliq; uiam sibi calle parari
 Coniicit ad cœlum, stelligerasq; domos,
 Hunc adiit Bruno socijs comitantibus, hisce &
 Quid ueniant paucis cōmonuere modis,

In memoriam beati Brunonis

Indyte forte tuas præsul peruenit ad aures,
Qui modo Parrhisia fertur ab urbe pauor.
Is nos hinc alio uertit, ualediximus orbi,
Vrgemur tacito, tum sine fine, deo.
Non nos huc pepulit fictæ mala gloria famæ,
Non simulatus amor, non simulata fides
Da, petimus, paruum nostris conatibus orbem,
Seu scopulos isto, seu nemora illa loco,
Obstupuit præsul, tacitæ præfigia mentis
Concutiunt totum pectus adusq; uirum
Fœlices animæ dixit, fœlicia certe
Tempora, quæ nostris uos tenuere locis,
Ite inquam ite, uiam uestro disponite fratri,
Quod petitis cautum est, quodq; petetis erit,
En sequor ipse ego uos, manibusq; opibusq; iuuabo,
Immemorem uestri non sinet ulla dies,
Illi abeunt, loca foeda situ, squallentia muco
Tesqua uident, trucibus uix habitanda feris,
Hugo subit, templumq; struit tuto sq; recessus,
Et modico immensum tempore crevit opus,
Ipse quoq; ut maior grauitas ornaret Eremum,
Induit hunc habitum, rupibus hisce fauet.
Hi primi tantæ sunt relligionis alumni,
Hac fluit historia, Calliopea Vale.

Finis. Basileæ.

224

Vie glig. us 41

D. 11. 1.

227

i Brunonis

a tollit,

aut quis ab illis

n:

is oris,

is,

etant.

mbra,

nt.

is,

do.

ndi,

rapit,

,linquamus oportet,

.

audia mentis,

dei.

oluptas,

hus erit.

tant,

rura relinquunt,

ina fuit,

e lapsus aperto,

s.

ntia rura premebant

loci.

Alpes,

r adest.

celi,

.

us episcopus oris,

r erat,

stellas,

am.

parari

domos,

ous,hisce &

re modis,

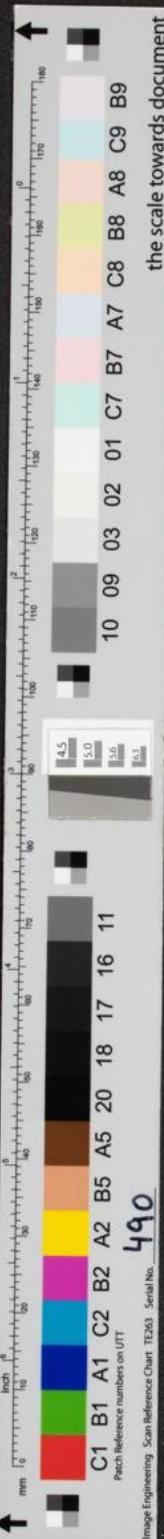

Image Engineering Scan Reference Chart TE63 Serial No. _____